

မြန်မာစစ်အစိုးရ၏ စစ်လက်နက်အင်အားတိုးချဲ့ ရေးမဟာစီမံကိန်းများ

အပိုင်း (၁)

ကကထုတ် ဆိုတာကတော့ ကာကွယ်ရေးပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှုညွှန်ကြားရေးမှူးရုံး ဖြစ်ပါတယ်။ တပ်မတော် (ကြည်း၊ ရေ၊ လေ) သုံးစစ်လက်နက်များထုတ်လုပ်သည့်စက်ရုံများ ကိုကွပ်ကဲညွှန်ကြားပေးသည့် အဓိကရုံးဖြစ်ပါတယ်။ တပ်မတော်ထဲမှာ အရင်ကတည်းကရှိခဲ့တဲ့ တပ်အစိတ်အပိုင်းဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းကတော့ ဖွဲ့စည်းပုံကအလွန် သေးငယ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် လက်နက်ငယ်များ နှင့် ၎င်းအတွက်လိုအပ်တဲ့ကျည်များကိုထုတ်လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက တပ်မတော်မှာသုံးခဲ့တဲ့ ဂျီသရီး ဂျီဖိုး အစရှိသည်များ အတွက်ဖြစ်ပြီး ဂျာမနီ နိုင်ငံက Fritz Werner ကုမ္ပဏီ နဲ့ ပေါင်းစပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့တာပါ။ အခု နအဖ စစ်အစိုးရ လက်ထက်မှာတော့ ဖွဲ့စည်းပုံကသိပ် ကွာခြားသွား ပါပြီ။ လက်နက်ငယ်များသာမက လက်နက်ကြီးများ လည်း ထုတ်လုပ်နေပါပြီ။ လက်နက်ကြီးအတွက်ခဲယမ်းများ၊ ကျည်များလည်းထုတ်လုပ်နေပါပြီ။ ဒီထက်မက မြေပြင် မှ မြေပြင်ပစ်ခံ့များ၊ မြေပြင် မှ ဝေဟင်ပစ်ခံ့များကိုလည်း စမ်းသပ်ထုတ်လုပ်နေပါပြီ။ အခုနောက်ဆုံးကတော့နျူကလီယာလက်နက်များထုတ်လုပ်ဖို့ အထိပြင်ဆင်နေပါပြီ။

ကကထုတ် ရဲ့ လက်ရှိတည်နေရာကတော့ ပျဉ်းမနား နေပြည်တော်မှာဖြစ်ပါတယ်။ ဖွဲ့စည်းပုံအရ ကာကွယ်ရေး ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရေးအရာရှိချုပ် (ထုတ်ချုပ်)အဖြစ် ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦး၊ ဒုတိယကာကွယ်ရေးပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရေး အရာရှိချုပ် (ဒုထုတ်ချုပ်) အဖြစ် ဗိုလ်မှူးချုပ်တစ်ဦး တို့ ပါဝင်ပြီး လက်အောက်မှာတော့ အုပ်ချုပ်မှု နဲ့ ထုတ်လုပ်မှု ဆိုပြီး နှစ်ဖွဲ့ ခွဲထားပါတယ်။ ဒီအဖွဲ့ နှစ်ဖွဲ့ စလုံးမှာ G1, G2, G3 နဲ့ ဌာနအလိုက်ရုံးအဖွဲ့ များဖြင့်ဖွဲ့ စည်းထားပါတယ်။ လက်ရှိ ထုတ်ချုပ် ခေါ် ကာကွယ်ရေးပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရေးအရာရှိချုပ်ကတော့ ဒုတိယဗိုလ်ချုပ် ကြီး တင်အေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒုထုတ်ချုပ် ကတော့ဗိုလ်မှူးချုပ်ခင်မောင်ဝင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဗိုလ်မှူးချုပ် ခင်မောင်ဝင်း နောက် ဒုထုတ်ချုပ်ဖြစ်လာသူကတော့ ဗိုလ်မှူးချုပ်သိန်းဌေးဖြစ်ပါတယ်။ ကကထုတ်ရဲ့ လက်အောက် မှာ စက်ရုံ (၂၂) ခုရှိပြီးစစ်လက်နက်၊ ခဲယမ်းနဲ့ ကျည်မျိုးစုံကိုထုတ်လုပ်ကာ ကြည်းရေလေ တပ်ရင်းတပ်ဖွဲ့ များသို့ ဖြန့်ဖြူး လျက်ရှိပါတယ်။ ကကထုတ်လက်အောက်မှာရှိတဲ့ စက်ရုံအသီးသီးရဲ့ တည်နေရာတွေ လုပ်ငန်းရပ်တွေကို အောက်ပါအတိုင်းအကျဉ်းချုံး ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်-

၁။ ကာကွယ်ရေးပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှုတပ်ဖွဲ့ ၊ ပစ္စည်းထိန်းတပ် (ကထပ) ဟာ ရန်ကုန်မြို့ အင်းယားလိပ် ဟော်တယ်လမ်း၊ အင်းယားလိပ်ဟော်တယ်ရဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာတည်ရှိပြီး မြေဧရိယာအကျယ်အဝန်းဟာ ဧက (၅၀) ခန့် သာရှိပါတယ်။ စစ်သည်အင်အားကတော့ ၂၀၀ ကျော်ရှိပြီး ကာကွယ်ရေးပစ္စည်းစက်ရုံများမှာလိုအပ်မဲ့ ကုန်ကြမ်း ကုန်ချောတွေကို ဝယ်ယူဖြန့်ဖြူးပေးတဲ့တပ်ဖြစ်ပါတယ်။

၂။ ကာကွယ်ရေးပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှုတပ်ဖွဲ့ ၊ သင်တန်းကျောင်း (ကထက) ကတော့ ပဲခူးတိုင်း၊ ပန်းတောင်း မြို့နယ်၊ ပြင်ကြီးကျေးရွာမှာတည်ရှိပါတယ်။ ဧရိယာအကျယ်အဝန်းက ဧက (၇၀၀) လောက်ရှိပြီး စစ်သည်

အင်အား (၄၀၀) ကျော်ရှိပါတယ်။ ကာကွယ်ရေးပစ္စည်းစက်ရုံအားလုံးရဲ့ စစ်သည်များအားအခြေခံစက်မှုပညာများ နည်းပညာများသင်ကြားပို့ချပေးပါတယ်။

၃။ အမှတ် (၁) ကာကွယ်ရေးပစ္စည်းစက်ရုံ ကပစ (၁) က ရန်ကုန်မြို့ အင်းယားလိပ်ဟော်တယ်ရှေ့ ကထပ နဲ့ တဝန်းတည်းဖြစ်ပါတယ်။ စစ်သည်အင်အား (၆၀၀) ကျော်ရှိပြီးကပစ (၁၁) ကထုတ်တဲ့ MA1, MA2, MA3, MA4 လက်နက်တွေကိုအပြီးသတ်တပ်ဆင်ထုတ်လုပ်ပါတယ်။

၄။ ကပစ (၂) ကတော့ မကွေးတိုင်း၊ အထက်မင်းလှမြို့နယ်၊ မလွန်ကျေးရွာမြောက်ဖက်မှာရှိပါတယ်။ စစ်သည်အင်အား (၉၀၀) ကျော်ရှိပြီးမြေဧရိယာအကျယ်အဝန်းက ဧက ၁၁၀၀ ရှိပါတယ်။ လက်နက်စမ်းသပ် တွဲပစ်ကွင်းအဖြစ် မိုင် (၁၀၀) ကျော်ပစ်ကွင်းကိုတည် ဆောက်ထားပါတယ်။ ဒီပစ်ကွင်းကို စင်္ကာပူနိုင်ငံကအကုန် အကျခံတည်ဆောက်ပေးထားတာဖြစ်ပြီး စင်္ကာပူ ကဝယ်ယူတဲ့ လက်နက်များကိုပစ်ခတ်စမ်းသပ်တဲ့အပြင် ကပစ စက်ရုံများမှထုတ်လုပ်တဲ့ လက်နက်၊ နဲ့ ကျည်များ ရဲ့ ထိရောက်မှုစွမ်းအားကိုလစဉ် နှစ်စဉ်ပစ်ခတ်စမ်းသပ်လျက်ရှိ ပါတယ်။ ကပစ (၂) ရဲ့ ထုတ်လုပ်မှုကတော့ 120mm, 105mm, 81mm, 60mm, MA5 လက်နက်များဖြစ်ပါ တယ်။

၅။ ကပစ (၃) က ပဲခူးတိုင်း၊ ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ ဆင်တဲစခန်းမှာရှိပါတယ်။ မြေဧရိယာအကျယ်အဝန်းက ဧက(၃၀၀၀) ကျော်ရှိပြီး စစ်သည်အင်အားက (၉၀၀) ကျော်ရှိပါတယ်။ ထုတ်လုပ်မှုကတော့ 120mm, 60mm, 105mm, 81mm, အစရှိတဲ့ ကျည်များဖြစ်ပါတယ်။ လက်ရှိထုတ်လုပ်မှုနှုန်းကလစဉ်ပုံမှန် ကျည်တမျိုးစီကို (၄သောင်း) ပတ်ဝန်းကျင်လောက်ထုတ်ပါတယ်။

၆။ ကပစ (၄) က ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း မှာရှိပြီးမြေအကျယ်အဝန်းက ဧက(၁၀၀) ခန့် သာရှိ ပြီးစစ်သည်အင်အား (၄၀၀) ကျော်သာရှိပါတယ်။ လုပ်ငန်းကတော့ ကပစစက်ရုံအားလုံးရဲ့ စက်ပစ္စည်းများပြုပြင် ခြင်း၊ ပြင်မရသောပစ္စည်းများကို ဝယ်ယူသည့်နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီများနှင့်ဆက်သွယ်၍ပြုပြင်ပေးခြင်း၊ ထုတ်လုပ်မှု ပစ္စည်းပုံစံများလုပ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

၇။ ကပစ (၅) ကတော့ ပဲခူးတိုင်း၊ ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ ကမြိုင်ကျေးရွာအနီးမှာရှိပါတယ်။ မြေဧက (၃၀၀၀) ကျော်ရှိပြီးစစ်သည်အင်အား (၇၀၀) ကျော်နဲ့ တွန်းယမ်း၊ ခွင်းယမ်း ဆိုပြီးယမ်း နှစ်မျိုးထုတ်လုပ်ပါတယ်။

၈။ ကပစ (၆) က ပဲခူးတိုင်း၊ ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ ညောင်ခြေထောက်ကျေးရွာမှာတည်ရှိပြီး ဧက (၃၀၀၀) ကျော်ကျယ်ဝန်းကာစစ်သည်အင်အား (၉၀၀) ကျော်ရှိပါတယ်။ လက်နက်ငယ်ကျည်ဆန်အခွံ နဲ့ ကြေးပြားများ ထုတ်လုပ်ပါတယ်။လက်နက်အတွက် အသုံးပြုသည့် သံမဏိစက်ရုံကိုတော့ တရုတ်ပညာရှင်များကတည်ဆောက် ပေးပါတယ်။

၉။ ကပစ (၇) က ပဲခူးတိုင်း၊ ပြည်မြို့နယ်၊ ကျော်စွာ ဓါတ်မြေဩဇာ စက်ရုံ အနီးမှာရှိပါတယ်။ ဧက (၃၀၀၀) ကျယ်ဝန်းပြီးစစ်သည် (၄၀၀) ကျော်ရှိပါတယ်။ ထုတ်လုပ်မှုကတော့ ရေမြှုပ်မိုင်း နဲ့ သံချပ်ကာကားများပြန်လည်ပြု ပြင်ခြင်း၊ ထုတ်လုပ်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

၁၀။ ကပစ (၈) က မကွေးတိုင်း၊ ဆင်ပေါင်ဂဲမြို့နယ်၊ ဆင်ပေါင်ဂဲမြို့ အနီးမှာရှိပါတယ်။ ဧက (၄၀၀၀) ကျော် စစ်သည် (၃၀၀) ကျော်ရှိပြီး တင့်ကားအစိတ်အပိုင်းများထုတ်လုပ်ပါတယ်။

၁၁။ ကပစ (၉) က ပဲခူးတိုင်း၊ ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ ကျောက်ဖူးကျေးရွာအနီးမှာရှိပြီး ဧက (၄၀၀၀) ကျော်၊ စစ်သည် (၆၀၀) ကျော်နဲ့ MA1, 2,3,4,5 ကျည်ဆန်များထုတ်ပါတယ်။

၁၂။ ကပစ (၁၀) က မကွေးတိုင်း၊ အထက်မင်းလှမြို့နယ်၊ ကုန်းကြီးကျေးရွာအနီးမှာရှိပြီး မြေဧက (၆၀၀၀) ကျော် စစ်သည်အင်အား (၆၀၀) ကျော်ရှိပါတယ်။ ဒီစက်ရုံကို ၁၉၉၃မှာစတင်ဆောက်လုပ်ခဲ့ပြီး စီမံကိန်းရဲ့ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ တာဝေးပစ်ခံးကျည် (missile)၊ မြေပြင်မှလေဟင် (surface to air missile) ၊ လေဟင်မှ လေဟင် (air to air missile) ၊ ခုံးများထုတ်လုပ်ရန်ရည်ရွယ်ပါတယ်။ ဒီစီမံကိန်းအတွက် ပညာရှင်များမှာ တောင်ကိုရီးယား၊ မြောက်ကိုရီးယား၊ တရုတ် နဲ့ ရုရှားနိုင်ငံများမှ ပညာရှင်များဖြစ်ပါတယ်။ စက်ရုံအတွက်စက်ပစ္စည်းများကိုလည်း တောင်ကိုရီးယား၊ တရုတ် နဲ့ ရုရှားမှဝယ်ယူပြီးတည်ဆောက်တပ်ဆင်ရေးလုပ်ငန်းများကို (၂၀၀၃-၂၀၀၄) တွင်အပြီးသတ်ဆောက်လုပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါတယ်။

၁၃။ ကပစ (၁၁) ကတော့ ပဲခူးတိုင်း၊ တိုက်ကြီးမြို့နယ်၊ လိမ္မော်ခြံကျေးရွာအနီးမှာတည်ရှိပါတယ်။ မြေဧက (၅၀၀၀) ကျော်ရှိပြီး စစ်သည်အင်အား (၁၀၀၀) ကျော်ရှိပါတယ်။ ဒီစက်ရုံကို ၁၉၉၃ ခုနှစ်အစောပိုင်းမှာ တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံ ဒေယူးကုမ္ပဏီမှစက်များဝယ်ယူပြီး ၁၉၉၅-၉၆ တွင်အပြီးသတ်တည်ဆောက်တပ်ဆင်ပြီး ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများလုပ်နေပါတယ်။ MA1, 2, 3, 4, လက်နက်ငယ်မျိုးစုံကိုပြီးမြောက်သည်အထိထုတ်ပေးလျက်ရှိပါတယ်။ စစ်အစိုးရ၏ လက်နက်ငယ်နှင့်ပတ်သက်၍အားအထားရဆုံးစက်ရုံဖြစ်ပါတယ်။

၁၄။ ကပစ (၁၂) က မကွေးတိုင်း၊ သရက်မြို့နယ်၊ စခန်းကြီးကျေးရွာ ပိတောက်ပင်ကျေးရွာတို့ ၏တောင်ဘက် ၃ မိုင်ကျော်တွင်ရှိပါတယ်။ ဒီစက်ရုံကို ၁၉၉၆ ခုနှစ်ဖွဲ့စည်းပုံအမှတ် ကဖ-၂၆-က-၉၇ ဖြင့်ဖွဲ့စည်းပုံအင်အား (၁၄၄၅) ဦး၊ လက်ရှိအင်အား (၄၀၀) ကျော်ရှိပါတယ်။ ထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်းများမှာ 120mm, 60mm, 105mm, 81mm ကျည်များထုတ်လုပ်နေပါတယ်။ မြေဧက (၁၆၀၀၀) ကျော်ရှိပြီး အပိုင်း ၂ ပိုင်းခွဲ၍ နိုင်ငံ ၂ နိုင်ငံရဲ့ အကူအညီနဲ့ တည်ဆောက်တပ်ဆင်ထုတ်လုပ်လျက်ရှိပါတယ်။ ပထမပိုင်းကို တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံဒေယူးကုမ္ပဏီမှ ကျည်ဆန်ကိုယ်ထည်၊ နောက်မြီး ဒလက်များကို တပ်ဆင်ထုတ်လုပ်ပြီး၊ ဒုတိယအပိုင်းကို ၎င်းကျည်ဆန်များ၏ အတွင်းပိုင်း အစပျိုးယမ်းနှင့်ခွင်းယမ်းများကို ချက်ကိုစလိုပေးကီးယားနိုင်ငံမှစက်များဝယ်ယူပြီး ၎င်းနိုင်ငံမှပညာရှင်များဖြင့်တည်ဆောက်ခဲ့ပါတယ်။

(မှတ်ချက်- ချက်ကိုစလိုပေးကီးယားနိုင်ငံမှ လက်နက်၊ ကျည်ဆန် လုပ် ဆက်စပ်ပစ္စည်းများတင်ပို့ နေမှုမှာ နေတိုးအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံအဖြစ်မသတ်မှတ်မီကာလ ကပေးပို့ ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ နေတိုးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် သတ်မှတ်သည့် ကာလမှ ယနေ့ အထိ ၎င်းဆက်စပ်ပစ္စည်းပေးပို့ နိုင်ခြင်းမရှိတော့ပါ။)။ ၎င်းကျည်ထုတ်လုပ်သည့်စက်များမှာ ခေတ်မှီအီလက်ထရွန်နစ်ထိန်းကိရိယာများတပ်ဆင်အသုံးပြုထားသဖြင့် ကပစ (၃) ထက်အဆပေါင်းများစွာ ထုတ်လုပ်နိုင်ပါသည်။

၁၅။ ကပစ (၁၃) သည် မကွေးတိုင်း၊ ဆင်ပေါင်ဝဲမြို့နယ်၊ လက်ပံကျေးရွာအနီးတွင်တည်ရှိပြီး မြေဧက (၈၀၀၀) ကျော်ရှိပါသည်။ စစ်သည်အင်အား (၄၀၀) ကျော်ရှိပြီး ရေမြှုပ်ခိုင်းနှင့် လက်နက်ကြီးအစိတ်အပိုင်းများ ထုတ်လုပ်လျက်ရှိပါသည်။ ကပစ (၂) နှင့်ဆက်စပ်မှုရှိပါသည်။

၁၆။ ကပစ (၁၄) ကတော့ မကွေးတိုင်း၊ စေတုတ္ထရာ၊ ငမဲ တွင်တည်ရှိပြီး မြေအကျယ်အဝန်းမှာ ဧက (၁သောင်း) ကျော်ရှိပါတယ်။ စစ်သည်အင်အားမှာ (၄၀၀) ကျော်ရှိပါတယ်။ ကပစ (၉) နှင့်ထုတ်လုပ်မှု ဆက်နွယ်

မှုရှိပြီး လက်နက်ငယ်ကျည်ဆန်များထုတ်လုပ်ရန်ရည်ရွယ်ပါတယ်။ ဘဏ္ဍာငွေနှုန်းပါးမှုကြောင့်ထုတ်လုပ်ခြင်းမပြု
ပဲလျာထားချက်သာရှိပါတယ်။

၁၇။ ကပစ (၁၅) က မကွေးတိုင်း၊ တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ်၊ မြို့သစ်အနီးမှာရှိပါတယ်။ မြေဧက (၁သောင်း) ကျော်ရှိပြီးစစ်သည်အင်အား (၄၀၀) ဖြင့် တည်ဆောက်ထုတ်လုပ်ရန်လျာထားချက်ရှိပါတယ်။

၁၈။ ကပစ (၁၆) မှာ ကပစ (၆) နှင့်ဘေးချင်းကပ်လျက်ရှိပါတယ်။ မြေဧက (၁သောင်း) ကျော် စစ်သည်အင်အား (၇၀၀) ကျော်ဖြင့် ယမ်းချက် ထုတ်လုပ်လျက်ရှိပါတယ်။

၁၉။ ကပစ (၁၇) မကွေးတိုင်း၊ အောင်လံမြို့နယ်၊ ဒပလ ရွှေပန်းတောကျေးရွာအနီးတွင်ရှိပါတယ်။ မြေဧက (၂သောင်း) ကျော် လျာထားပါတယ်။ တည်ဆောက်ခြင်း ထုတ်လုပ်ခြင်းမပြုသေးပါ။

၂၀။ ကပစ (၁၈) ၊ ကပစ (၁၉) တို့ အတွက်မြေနေရာရှာဖွေ လျာထားခဲ့ဖြစ်ပါတယ်။

၂၁။ ကပစ (၂၀) က မကွေးတိုင်း၊ စေတုတ္ထရာတွင်တည်ရှိပြီး မြေဧက (၁သိန်း) ကိုသိမ်းဆည်းပြီး မြေနေရာရှင်းလင်းခြင်း နှင့် တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများကိုဆောင်ရွက်ခဲ့ဖြစ်ပါတယ်။ ထုတ်လုပ်မှုရည်မှန်းချက် ကတော့ နျူကလီယာလက်နက်များ ထုတ်လုပ်ရန်ရည်ရွယ်ပါတယ်။ ဒီစက်ရုံအတွက် ပြင်ဦးလွင် တပ်မတော် အင်ဂျင်နီယာ ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်းမှ ကျောင်းဆင်းအရာရှိများကို ရုရှားနိုင်ငံသို့ နျူကလီယာပညာရပ်များသင်ကြားရန်စေလွှတ်ထားပါတယ်။ လက်ရှိစစ်သည်အင်အားမှာ (၄၀၀) ကျော်သာရှိပါတယ်။

အပိုင်း (၂)

စစ်အစိုးရရဲ့ စစ်လက်နက်အင်အားတိုးချဲ့ ရေးမဟာစီမံကိန်းများကိုစတင်အကောင်အထည်ဖော်လာတာကတော့ ဗိုလ်ချုပ်သန်းရွှေ တပ်ချုပ်ကြီးစဖြစ်လာတဲ့ ၁၉၉၂ နောက်ပိုင်းမှာလို့ ပြောရမှာပါ။ ဒီအရင်မတိုင်ခင်ကတည်းက စစ်အစိုးရအနေနဲ့ တရုတ်ပြည်နဲ့ နားလည်မှုယူပြီး နိုင်ငံရေးအရထောက်ခံမှုကိုရယူခဲ့ပြီး စစ်ရေးအကူအညီများကို စတင်ရယူခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဗိုလ်ချုပ်သန်းရွှေ တပ်ချုပ်ကြီးဖြစ်တဲ့အချိန်မှာ သူပထမဆုံးစလုပ်တဲ့စစ်လက်နက်အင်အားတိုးချဲ့ ရေးစီမံကိန်းကတော့ Rocketry Systems လို့ ခေါ်တဲ့ ဒုံးလက်နက်များတည်ဆောက်ရေးပါပဲ။ ဒုံးများကို တာဝေးပစ်ဒုံး၊ တာလတ်ပစ်ဒုံး ဆိုပြီး နှစ်မျိုးစလုံးကိုတည်ဆောက်ဖို့ ရည်ရွယ်ခဲ့ပါတယ်။ အမျိုးအစားတွေကလည်း မြေပြင်မှမြေပြင်ပစ်၊ မြေပြင်မှဂေဟင်ပစ် နဲ့ ဂေဟင်မှ ဂေဟင်ပစ် ဒုံးအမျိုးမျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ကကထုတ် ရဲ့ ကပစ (၄) က ပုံစံရေးဆွဲသူ designers များကိုပုံစံများရေးဆွဲစေခဲ့ပြီးစီမံကိန်းကိုအသေးစိတ်တင်ပြစေခဲ့ရာမှာ ၁၉၉၃ ခုနှစ်ဦးပိုင်းမှာ စီမံကိန်းကိုအတည်ပြုမိန့် ပေးခဲ့ပါတယ်။ စီမံကိန်းအတည်ပြုပြီးတာနဲ့ တပြိုင်နက်မြေနေရာရှာဖွေခြင်း၊ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များနဲ့ ဆက်သွယ်၍စက်ရုံတည်ဆောက်ရေး၊ စက်ပစ္စည်းများဝယ်ယူရေး၊ တပ်ဆင်ရေးတို့ ကို အပူတပြင်းဆောင်ရွက်ရပါတော့တယ်။ စီမံကိန်းအတွက်ပညာရှင်များကိုတော့ တောင်ကိုရီးယား၊ မြောက်ကိုရီးယား၊ တရုတ် နဲ့ ရုရှားမှပညာရှင်များကိုခေါ်ယူခဲ့ပါတယ်။ စက်ရုံအတွက်စက်ပစ္စည်းများကိုတော့ တောင်ကိုရီးယား၊ တရုတ် နဲ့ ရုရှားနိုင်ငံများကတင်သွင်းပါတယ်။ ၂၀၀၃-၂၀၀၄ ခုနှစ်မှာအပြီးသတ်ဆောက်လုပ်နိုင်ခဲ့ပြီးထုတ်လုပ်မှုများစတင်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါတယ်။

တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံ ဒေပူးကုမ္ပဏီ မှတောင်ကိုရီးယားပညာရှင်များကိုခေါ်ယူတည်ဆောက်ရာမှာ အချို့ လုပ်ငန်း ရပ်များကို မြောက်ကိုရီးယားပညာရှင်များကိုခေါ်ယူသုံးရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့တဖွဲ့ နဲ့ တဖွဲ့ ဆက်စပ်မှုမရှိ အောင် စီစဉ် ပြီး လုပ်ခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီအချိန်ကာလတုန်းက မြန်မာနဲ့ မြောက်ကိုရီးယားနိုင်ငံတို့ သံတမန် တရားဝင်ပြန်လည် ဆက်သွယ်ခြင်းမပြုရသေးသော်လည်း လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်မှုများရှိနေ ပြီဖြစ်ပါတယ်။ မြောက်ကိုရီးယားပညာရှင် များကိုတရုတ်နိုင်ငံမှတဆင့်ဖြတ်ကျော်ပြီး တရုတ်-ဗမာ နယ်စပ်ကနေ လူမှောင်ခိုသွင်းခေါ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ စက်ရုံစီမံကိန်းအတွက် ပညာရှင်များမှအစ လူအင်အားစုဆောင်းခြင်း၊ စက်ပစ္စည်းများတင်သွင်းခြင်း၊ ငွေပေး ချေခြင်း တို့ ကိုလျှို့ဝှက်လုပ်တာဖြစ်တဲ့အတွက် ကြားခံကိုယ်စားလှယ် ကုမ္ပဏီများထားပြီးလုပ်ခဲ့ပါ တယ်။ ဒီကြားခံ ကိုယ်စားလှယ်ကတော့ စိုးမင်းထိုက် ကုမ္ပဏီပဲဖြစ်ပါတယ်။ ငွေပေး ငွေယူကိစ္စတွေမှာ အထူးလျှို့ဝှက် ပြု ဆောင် ရွက် ရတာတွေရှိတာကြောင့် အထက်အဆင့်အမြင့်ဆုံးအပိုင်းကသာ သိရှိနိုင်ပါတယ်။ နိုင်ငံခြားမှ လက်နက်များ၊ စစ်ပစ္စည်းများ၊ စစ်လေယာဉ်၊ ရဟတ်ယာဉ်၊ စစ်ရေယာဉ်၊ အမြောက် ကြီးများ၊ အစရှိသည်တို့ ကို ဝယ်ယူတင် သွင်း ရာမှာအဓိကပါဝင်တဲ့ တေဇရဲ့ ကုမ္ပဏီများပါဝင်ခြင်းရှိမရှိ၊ စိုးမင်းထိုက် ဟာ တေဇ ရဲ့ လက် အောက်ခံကုမ္ပဏီ တခုဟုတ်မဟုတ်တော့ မသိနိုင်ပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒုတိယချုပ်လို့ ခေါ်တဲ့ ဗိုလ်မှူးချုပ် ခင်မောင်ဝင်း တောင် ကပစ စက်ရုံများကိုဝင်ရင် စစ်ဆေးမြန်းခြင်းခံရပေမဲ့ စိုးမင်းထိုက် ကိုတော့ မည် သည့် ကပစ သို့ မဆို အစစ်အဆေး အမေးအမြန်းမရှိ ဝင်ခွင့်ပြုတာများကိုထောက်ရင် စိုးမင်းထိုက် ရဲ့ အရေးပါပုံ ကိုသိသာနိုင်ပါတယ်။

တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံ ဒေပူးကုမ္ပဏီ ဟာ မြန်မာ့ကမ်းလွန်ရေနံနဲ့ ဓါတ်ငွေ့ ရှာဖွေ ထုတ်လုပ်ရေးမှာ အဓိကလုပ်ပိုင် ခွင့်ရနေတဲ့ ကုမ္ပဏီဖြစ်ပါတယ်။ ကမ်းလွန်ရေနံနဲ့ ဓါတ်ငွေ့ များကို ထိုင်းနိုင်ငံ ကိုရောင်းချရုံနဲ့ မြန်မာစစ်အစိုးရ အတွက် တစ်နှစ်ကိုဒေါ်လာ သန်းပေါင်း တောင်ချီပြီးဝင်ငွေများရနေပါတယ်။ ဒီဝင်ငွေများဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ ဘဏ္ဍာ ငွေ စာရင်းများထဲကိုမရောက်ပဲ ပြည်ပနိုင်ငံတချို့ မှာငွေစာရင်းဖွင့်ပြီးထည့်ထားပါတယ်။ ဒီငွေစာရင်းများကို သိသူ ထိန်းသိမ်းသူကတော့ ထိပ်ပိုင်းက တစ်ဦး နှစ်ဦးသာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါတွေကိုစီးပွားရေး ဦးပိုင်ကုမ္ပဏီနဲ့ Myanmar Economic Corporation လို့ ခေါ်တဲ့ စစ်အစိုးရရဲ့ အလျှို့ဝှက်ဆုံး financial institution ကချုပ်ကိုင်ပါတယ်။ ဒီ စီးပွားရေးဦးပိုင် ကုမ္ပဏီ နဲ့ MEC တို့ ကို တာဝန်ယူ လုပ်ကိုင်ရသူကတော့ ကကထုတ် ရဲ့ ထုတ်ချုပ်လဲ ဖြစ်တဲ့ ဒုတိယဗိုလ်ချုပ်ကြီးတင်အေးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်တောင်ကိုရီးယားဟာအရေးကြီးတဲ့ဓါတ်ငွေ့ရှာဖွေထုတ်လုပ်ခွင့် တွေရရှိတာဟာ မထူးဆန်းသလို လျှို့ဝှက်လက်နက် စက်ရုံကြီးတွေ တည်ဆောက်ခွင့်ရတာလည်းမဆန်းဘူး လို့ ပြောလို့ ရပါတယ်။ ဒါ့အပြင် တောင်ကိုရီးယားနဲ့ မြောက်ကိုရီးယားလို ရန်သူနိုင်ငံ နှစ်ခုက ပညာရှင်တွေကို ဒီလိုလက်နက်ဆန်းတွေ ထုတ်နိုင်တဲ့စက်ရုံကြီးတွေမှာ တဖွဲ့ နဲ့ တဖွဲ့ မသိစေရပဲ လုပ်ကိုင်နေကြတာ၊ တောင်ကိုရီးယားကြောင့်ရတဲ့ဝင်ငွေ တွေထဲကမြောက်ကိုရီးယားတို့ ရှုရှားတို့ ကိုငွေပေးချေနေတာတို့ ကိုကြည့်ရင် မြန်မာနိုင်ငံကိုဘယ်လောက်ပဲစီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှုတွေလုပ်လုပ်၊ ဒီနိုင်ငံတွေကပဲငွေကြေးလည်ပတ်အောင်ကူညီနေ သလို မြန်မာစစ်အစိုးရရဲ့ စစ်လက်နက်တိုးချဲ့ ရေးကိုတဖက်ကအားပေးကူညီနေတာတွေကိုတွေ့ နိုင်ပါတယ်။

ဗိုလ်ချုပ်သန်းရွှေရဲ့ စစ်လက်နက်အင်အားတိုးချဲ့ ရေးမဟာစီမံကိန်းများရဲ့ ပထမအဆင့်ဖြစ်တဲ့ ခုံးလက်နက်များ တည်ဆောက်တပ်ဆင်ရေးစီမံကိန်းမှာ ကိုယ့်ပြည်တွင်းမှာတည်ဆောက်တဲ့ missiles များသာမက ပြည်ပက အဆင့်မြင့် missiles များလည်းဝယ်ယူရေးအစီအမံ ပါပါတယ်။ နိုင်ငံတကာကစောင့်ကြည့်နေတဲ့ကြားကပဲ လက်နက်မျိုးစုံ၊ စစ်ပစ္စည်းမျိုးစုံကိုဝယ်ယူတင်သွင်းနေပါတယ်။ အထူးသဖြင့် တရုတ်၊ ရုရှား၊ ယူကရိန်း၊ စင်ကာပူ အစရှိတဲ့နိုင်ငံများကဝယ်ယူတင်သွင်းသလို နောက်ပိုင်းမှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံကပါ ဝယ်ယူတင်သွင်းနေပါတယ်။ ဒီနိုင်ငံ တွေနဲ့ အရောင်းအဝယ်လုပ်ရာမှာငွေကြေးရှင်းရာမှာစီးပွားရေးပိတ်ဆို့ မှုတွေကြောင်းငွေကြေးစနစ်ကိုလည်းထိ ခိုက်တဲ့အတွက်နောက်ပိုင်းမြောက်ကိုရီးယားနဲ့ အလုပ်လုပ်ရာမှာတော့အဆင်ပြေတာတွေရှိခဲ့ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့

လဲဆိုတော့ မြောက်ကိုရီးယားနဲ့ က ပစ္စည်းချင်းဖလှယ်တဲ့ Barter system ကိုသုံးနိုင်လို့ ပါပဲ။ မြောက်ကိုရီးယား ကလိုတဲ့ ဆန်၊ ပြောင်း၊ ပဲ၊ သီးနှံ စတာတွေနဲ့ စစ်လက်နက်ပစ္စည်းတွေ၊ နည်းပညာတွေ လဲလှယ်လို့ ရပါတယ်။

ဗိုလ်ချုပ်သန်းရွှေ ရဲ့ စစ်လက်နက်အင်အားတိုးချဲ့ ရေးမဟာစီမံကိန်းရဲ့ ဒုတိယအဆင့်စီမံကိန်းကတော့ နှုတ်ကလီယာ လက်နက်များ ပိုင်ဆိုင်ရေးစီမံကိန်းဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံလိုစီးပွားရေးချွတ်ချုံ့ကျနေတဲ့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအတွက် နှုတ်ကလီယာလက်နက်များပိုင်ဆိုင်အောင်ကြံစည်တယ်ဆိုတာကတော့ အကြီးအကျယ်ရှူးခြင်းတစ်မျိုးလို့ သာဆိုရ ပါမယ်။ ပထမက နှုတ်ကလီယာလက်နက်နဲ့ ဘယ်လိုရန်သူမျိုးကိုရင်ဆိုင်မှာလဲဆိုတာစဉ်းစားဖို့ လိုပါတယ်။ အရှေ့ တောင်အာရှ မှာ ဘယ်နိုင်ငံမှာမှ နှုတ်ကလီယာလက်နက်များပိုင်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြပါ။ မြန်မာနိုင်ငံထက်စီးပွားရေးပိုမို တိုးတက်ကောင်းမွန်တဲ့နိုင်ငံများတောင်မှ နှုတ်ကလီယာလက်နက်များပိုင်ဆိုင်ရန်စဉ်းစားခြင်းမရှိပါ။ တရုတ်၊ အိန္ဒိယ၊ အစရှိတဲ့နိုင်ငံကြီးများ ထုတ်လုပ်ပိုင်ဆိုင်ကြတာကိုတော့ နားလည်နိုင်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဗိုလ်သန်းရွှေ ရဲ့ နှုတ်ကလီယာလက်နက်အိပ်မက်ဟာ ဘာကိုအားကျပြီးလုပ်တာလဲလို့ မေးရရင် အိမ်နီးချင်း မြောက်ကိုရီးယားတို့ ကို အားကျလို လုပ်တာလို့ ပဲပြောရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် မြောက်ကိုရီးယားနိုင်ငံဟာ အနုမြူလက်နက် ထုတ်လုပ်ဖို့ လုပ်နေတာတွေဟာ ဒီလက်နက်ကိုပြုပြီးဆင်းရဲလှတဲ့သူ့ ရဲ့ ပြည်သူတွေအတွက်အစားအစာနဲ့ လောင် စာဆီ အစရှိသည်တို့ ကိုနိုင်ငံကြီးများကထောက်ပံ့အောင်လုပ်နေတယ်ဆိုတာထင်ရှားနေသလို သူ လုပ်ရပ်ဟာ ဒေသတွင်းငြိမ်းချမ်းရေးကိုလဲအကြီးအကျယ်ခြိမ်းခြောက်မှုရှိနေတယ်ဆိုတာတွေ ရပါတယ်။ မြောက်ကိုရီးယားကို အားကျပြီး ဗိုလ်သန်းရွှေကလဲ ဒီလက်နက်တွေရရှိပိုင်ဆိုင်လာရင်တော့ အရှေ့ တောင်အာရှမှာ နှုတ်ကလီယာပြိုင် ဆိုင်မှုများဖြစ်လာတော့မယ်၊ ဒေသတွင်းလုံခြုံရေးကိုခြိမ်းခြောက်လာတော့မယ်ဖြစ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် သမိုင်း တလျှောက် လုံးရန်သူနိုင်ငံလို သတ်မှတ်ခဲ့တဲ့ ထိုင်းနိုင်ငံကိုခြိမ်းခြောက်နိုင်တော့မယ်လို့ ထင်နေပုံရပါတယ်။ နောက်ပြီး အမေရိကန်နဲ့ အနောက် နိုင်ငံများကို မြောက်ကိုရီးယားလုပ်သလို ပခုံးချင်းယှဉ်နိုင်တော့မယ်လို့ လည်း ထင်နေပုံရ ပါတယ်။

ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်များနှင့်ဖြစ်စေ ဒီနှုတ်ကလီယာလက်နက်စီမံကိန်းကိုစလိုက်ပြီဆိုကတည်းက အရင်စီမံကိန်း တုံးကလိုပဲ မြေနေရာရွေးချယ်ခြင်းက စ ရပါတော့တယ်။ သိပ္ပံနဲ့ နည်းပညာဝန်ကြီးဌာနနဲ့ ကကထုတ်၊ တို့ ပေါင်း ပြီး လုပ်ငန်းများစရပါတော့တယ်။ မကွေးတိုင်း၊ စေတုတ္ထရာဒေသကိုရွေးချယ်လိုက်ပြီး နောက်ပိုင်း ဆက်စပ် ဒေသများဖြစ်တဲ့ ပွင့်ဖြူမြို့နယ်၊ နတ်မောက်မြို့နယ် များအပြင် မန္တလေးတိုင်း၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့ နယ်များ အထိပါ ရွေးချယ်လာတာတွေရှိပါတယ်။ ဒီစီမံကိန်းကိုအကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ပထမဆုံးရုရှားနဲ့ စကား ပြောကြရပါတယ်။ အနုမြူဓါတ်ပေါင်းစုံရောင်းချပေးဖို့၊ တည်ဆောက်ပေးဖို့၊ နှစ်နိုင်ငံစာချုပ်များချုပ်ဆိုခဲ့ကြပါ တယ်။ ပညာတော် သင်များအဖြစ် မေမြို့ စစ်တက္ကသိုလ် အင်ဂျင်နီယာ ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်းဆင်းများကို ရုရှား နိုင်ငံမော်စကို သို့ ၎င်း၊ အချို့ ကိုတရုတ်ပြည်သို့ ၎င်း စေလွှတ်ပညာသင်စေခဲ့ပါတယ်။ ယခုအခါ မော်စကိုသို့ စေ လွှတ်ခဲ့ပြီး ပညာ သင် များ ၅၀၀၀ ကျော်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်းသိရပါတယ်။

ရုရှားအကူအညီနဲ့ ဆောက်မဲ့အစီအစဉ်တွေမှာ ဘဏ္ဍာရေးအခြေအနေတွေကြောင့်နှောင့်နှေးကြန့် ကြာမှုများရှိခဲ့ သော်လည်း ဒီအနုမြူလက်နက်များစီမံကိန်းကို မဖြစ်မနေဆက်လုပ်သွားမှာဖြစ်လို့ ၂၀၂၅ မှာ အနုမြူလက်နက် ပိုင်ဆိုင်ရမယ်ဆိုတဲ့ ပန်းတိုင်ကို အရောက်လှမ်းတော့မှာဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း ရုရှားနဲ့ လုပ်လို့ မရတဲ့လုပ်ငန်း တွေမှာ မြောက်ကိုရီးယားကအကူအညီယူရတာပါပဲ။

မြောက်ကိုရီးယားနဲ့ ဆက်စပ်လုပ်ကိုင်မှုများလာသည်နှင့်အမျှ ဗိုလ်သန်းရွှေဟာလည်းမြောက်ကိုရီးယားရဲ့ ဝင်ရိုး တန်းနိုင်ငံများထဲမှာအလိုလိုပါဝင်လာတာမဆန်းပါဘူး။ ပါကစ္စတန်က Khan စလိုက်တဲ့ နှုတ်ကလီယာနည်းပညာ

ပျံ့နှံ့မှု ဂယက်ကြောင့် အီရန်၊ ဆီးရီးယား၊ မြောက်ကိုရီးယားတို့ အထိ နည်းပညာများပြန့် သွားပြီး ယခု စစ် အာဏာရှင် ဗိုလ်သန်းရွှေ လိုလူမျိုးလက်ထဲသို့ လူထောင်ပေါင်းများစွာသေကြေစေနိုင်မဲ့လက်နက်များရသွားမယ် ဆိုရင် ဗမာနိုင်ငံရဲ့ အရေးဟာ အခုလက်ရှိအခြေအနေထက်အဆပေါင်းများစွာပိုပြီးအန္တရာယ်ရှိလာမယ်ဆိုတာကို တော့ အထူးစဉ်းစားနေစရာမလိုတော့ပါ။

ဒါကြောင့် ယခုရက်ပိုင်းအတွင်း သီလဝါမှာဆိုက်ကပ်မယ်လို့ သတင်းထွက်နေတဲ့ မြောက်ကိုရီးယားသင်္ဘော မှာ ယခုတကြိမ် လက်နက်ငယ်တွေပဲ တင်ဆောင်လာစေဦးတော့ နောက်ပိုင်းမှာ မြောက်ကိုရီးယားက kang Nam လိုသင်္ဘော တွေ မြောက်မြားစွာဆက်လက်လာနေဦးမှာဖြစ်ပြီး တချိန်ချိန်မှာ အနုမြူလက်နက်တွေ၊ နည်းပညာ တွေတင် ဆောင်လာမယ်ဆိုတာ ယုံမှားစရာမရှိတော့ပါ။ နိုင်ငံတကာ နဲ့ ဒေသတွင်းနိုင်ငံများက ယခုအချိန်ကစ ပြီး မြန်မာစစ်အစိုးရကိုစောင့်ကြည့်ပြီး ဝင်ရိုးတန်းအုပ်စုထဲကဆွဲထုတ်ဖို့ လိုနေပြီဖြစ်ကြောင်းတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဗဟိန်း